

March 24th, 2019

Shoghk Educational

In this Issue:

♦ **Տնտեսի կիրակի (Մեծ պահքի չորրորդ կիրակի)**

St Yeghiche Armenian Church Parish

Reg Charity No II73403

13b Cranley Garden, Kensington London SW7 3BB, UK

t.020 7373 8133, e. info@styeghiche.org.uk

w. www.styeghiche.org.uk , f. www.facebook.com/styeghiche

Welcome to Shoghk Educational

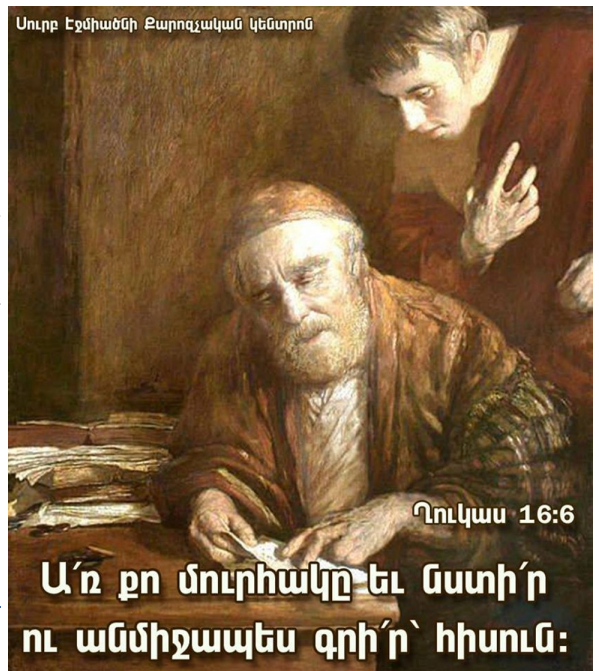
Տնտեսի կիրակի (Մեծ պահքի չորրորդ կիրակի)

Մեծ պահքի չորրորդ [կիրակին](#) ունի արարչության չորրորդ օրվա ու այս կյանքի չորրորդ դարի խորհուրդը և կոչվում է «Տնտեսի կիրակի»: Այս անունը նույնպես վերցված է այդ օրն ընթերցվող Ճաշու Ավետարանից, որտեղ խորհրդավոր կերպով պատմվում է, թե ինչպես իրապես Հարուստը Աստված, արարեց իմանալի աշխարհը և այնտեղ տնտեսներ կարգեց հրեղեններին, ապա ստեղծեց զգալի աշխարհը և այստեղ տնտես կարգեց մարդուն, իսկ այնուհետև՝ Իր կողից բխած սուրբ Արյամբ հիմնեց [Եկեղեցին](#) և այնտեղ տնտեսներ կարգեց [առաքյալներին](#) ու նրանց հետևորդներին:

Մքանչելի ու հիանալի համեմատությամբ են միմյանց հետ կապված [Քառասնորդաց պահքի](#) զորությունները, ինչպես ցույց են տալիս և ուսուցանում ընթերցվածները: Իսկ չորրորդ կիրակիի խորհուրդը բազմանշանակ է, ինչպես բազմանշանակ են չորս թվի խորհուրդները:

ԱՆԻՐԱՎ ՏՆՏԵՍԻ ԱՌԱԿԸ (Ղուկ. 16 1-8)

Եվ Հիսուս իր աշակերտներին ասաց. «մի մեծահարուստ մարդ կար, որ մի տնտես ուներ. և նրա մասին ամբաստանություն եղավ, որպես թե վատնում է իր տիրոջ ունեցվածքը: Տերը կանչեց նրան և ասաց. “այս ի՞նչ եմ լսում քո մասին. տո՛ւր քո տնտեսությունն հաշիվը, որովհետև այլևս տնտես լինել չես կարող”: Տնտեսը իր մտքում ասաց. “ի՞նչ պետք է անեմ, քանի որ իմ տերը տնտեսությունս ինձնից վերցնում է. հողի վրա աշխատել չեմ կարող, մուրալ ամաչում եմ: Գիտեմ, թե ինչ պիտի անեմ, որպեսզի, երբ տնտեսությունիցս հեռացվեմ, ընդունեն ինձ իրենց տները”: Եւ իր տիրոջ պարտապաններից յուրաքանչյուրին մեկ առ մեկ իր մոտ կանչելով՝ առաջինին ասում է՝ “իմ տիրոջը ինչքա՞ն պարտք ունես”: Եվ սա ասում է՝ “հարյուր տակառիկ ձեթ”: և տնտեսը նրան ասում է՝ “ա՛՛ն քո մուրհակը և նստի՛ր ու անմիջապես գրի՛ր՝ հիսուն”:

Ապա դարձեալ մյուսին ասում է՝ «դու ինչքա՞ն պարտք ունես». և սա ասաց՝ «հինգ հարյուր պարկ ցորեն»: Տնտեսը նրան ասաց՝ «ա՛ռ քո մուրհակը և նստի՛ր ու գրի՛ր՝ չորս հարյուր»: Եվ տերը գովեց անիրավ տնտեսին, որովհետև հնարամտութեամբ գործեց, քանի որ այս աշխարհի որդիները ավելի հնարամիտ են, քան լույսի որդիները իրենց սերնդի մեջ»:

Անցյալ կիրակի օրն Ավետարանից ընթերցվեց, թե Նրա մոտ էին հավաքվել մաքսավորներն ու մեղավորները, որպեսզի կորուսյալ ոչխարին փնտրող Հովվից լսեն հարյուր ոչխարների և տասը դրամների առակը: Իսկ այս կիրակի նույն խորհուրդը բուն կերպով առաջ է մղվում մեծահարուստի՝ Արարչի, ու տնտեսի՝ մեր բնության մասին պատմությամբ: Այնտեղ մեր բնությունն անառակ որդու միջոցով էր խոսում, իսկ այստեղ պատմվում է, թե ինչ է անում տնտեսը՝ պարտատերերի կողմից ամբաստանվելուց հետո: Այնտեղ հայրն ընդառաջ է գնում և համբուրում կորած որդուն, իսկ այստեղ տերը գովում է անիրավ տնտեսին: Այնտեղ հայրն անառակ որդու մատին մատանի, ոտքերին կոշիկ է հագնում և մորթում պարարտ եզր, իսկ այստեղ Տերն ասում է, որ այս աշխարհի որդիներն ավելի իմաստուն են, քան լույսի որդիները:

«Եվ Հիսուս Իր աշակերտներին ասաց. «Մի մեծահարուստ մարդ կար, որ մի տնտես ուներ»: Մեծահարուստ մարդն այստեղ մարդացած Աստված է՝ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոս: Եվ իրավ, միայն Նա է ճշմարիտ Մարդ: Մեծահարուստ է կոչվում, քանզի Նա առավել հարուստ է, քան ամբողջ աշխարհը, Նրա տունը երկինքն է ու երկիրը:

Աստված երեք տուն կառուցեց. նախ՝ երկինքը՝ իմանալի աշխարհը. **«Իմաստությունը շինեց իր տունը»** ([Առակ. Թ 1](#)): Այստեղ տնտես հաստատեց հրեղեններին, որոնց դեմ երբ ամբաստանություն եղավ, նրանց զրկեց տնտեսությունից և խավարի կապանքներով շղթայելով՝ փակեց սանդարամետում՝ ըստ այս խոսքի. **«Եվ այն հրեշտակներին, որ չպահեցին իրենց իշխանությունը, այլ լքեցին իրենց բնակության տեղը, հավիտենական կապանքներով խավարի մեջ պահեց Դատաստանի մեծ օրվա համար»** ([Հուդա Ա 6](#)): Տուն է կոչվում նաև [Եդեմի](#) պարտեզը, որտեղ տնտես կարգեց առաջին մարդուն՝ [Ադամին](#): Եվ երբ նրա հասցեին ամբաստանություն եղավ, նրան էլ դուրս հանեց Իր տանից՝ Դրախտից:

Տուն է կոչում նաև Եկեղեցին՝ Նոր Միոնը: Տերը մեր բնությունն արդարացնելուց հետո մեզ համար շինեց Եկեղեցին, որտեղ տնտեսներ եղան նախ՝ [մարգարեները](#), ապա՝ [առաքյալները](#), այնուհետև՝ վարդապետները, հայրապետները, հովիվները և առաջնորդները:

Տուն է կոչվում նաև յուրաքանչյուր առանձին մարդ, ում մեջ տնտեսը նրա միտքն է: Նաև տուն է զգալի աշխարհը, որտեղ տնտեսներ են թագավորները:

Քանի որ տնտեսը չունի իր սեփականությունը, այլ ամեն ինչ տիրոջ կողմից է նրան վստահվել, այդ պատճառով նա բազում հատկություններ պետք է ունենա: Նախ պետք է իր գործը միշտ ջանասիրությամբ կատարի և երբեք չծուլանա, ժամանակին կերակուր պատրաստի և հոգա իր ծառայակիցների մասին: Իսկ եթե չլինի ջանասեր կամ էլ գող լինի և տիրոջ ունեցվածքը մսխի, լինի չարաբարո, անհնազանդ, անհամբեր, ժլատ և պղծություններ գործի, ապա կարող է զրկվել տնտեսությունից:

Տնտեսի նման մարդն էլ ոչինչ չունի և ամեն ինչ Աստծուց է ստացել՝ ըստ այս խոսքի. «Ի՞նչ բան ունես, որ ստացած չլինես. և եթե ստացել ես, ինչո՞ւ ես պարծենում չստացողի պես» ([Ա. Կորնթ. Դ 7](#)): Մարդը բոլոր պարզներն Աստծուց է ստացել՝ և քահանայությունը, և մնացած ամեն ինչ, որպեսզի փոքրերի մեջ հավատարիմ լինելով՝ մեծին ու անճառելիին արժանանա:

Արդ՝ ամեն ոք, ով Աստծուց շնորհ է ստանում, այդ շնորհի տնտեսն է և պարտավոր է տնտեսին վայել գործել, հակառակ դեպքում կզրկվի ունեցվածքից:

«Եվ նրա մասին ամբաստանություն եղավ, որպես թե վատնում է իր տիրոջ ունեցվածքը»: Ունեցվածքը երկու տեսակ է լինում՝ հոգևոր ու մարմնավոր, և սրանք բոլորն էլ Աստծունն են: Երկու կերպ է հնարավոր զրկվել տնտեսությունից, մեկը՝ երբ զրկվում ես պաշտոնից, մյուսը՝ կյանքից: Թեև Աստված ամենատես է և կարիք չունի ամբաստանություններ լսելու, սակայն մարդիկ, ձանձրանալով տիրող անօրենություններից հաճախ բողոքում են Աստծուն: Նաև հրեշտակները, տեսնելով ամբարիշտների գործերը, նրանց ամբաստանում են Աստծու առջև:

«Տերը կանչեց նրան և ասաց. «Այս ի՞նչ եմ լսում քո մասին. տո՛ւ ր քո տնտեսության հաշիվը, որովհետև այլևս տնտես լինել չես կարող»:

Այսպես ասաց, որպեսզի մեզ սովորեցնի, որ առանց քննության որևէ մեկին չի դատում: Եվ ով հաստատվում է չարության մեջ, այլևս չի կարողանում բարին գործել:

«Տնտեսն իր մտքում ասաց. «Ի՞նչ պետք է անեմ, քանի որ իմ տերը տնտեսությունս ինձնից վերցնում է. հողի վրա աշխատել չեմ կարող, մուրալ ամաչում եմ»:

Պաշտոնից զրկվածն իսկապես այլևս չի կարողանում գործել և ամաչում է մուրալ: Կյանքից զրկվածը նույնպես այլևս չի կարողանում գործել, քանզի գործելու ժամանակն անցել է, և չկա այլևս ապաշխարության ժամանակ, որ քերի իր հոգու ախտերը և չարի փոխարեն բարին անի: Իսկ մահանալուց հետո մուրալն ամոթ է, քանզի հանդերձյալ կյանքում մուրալու տեղ չկա, և ոչ ոք չի տա խնդրվածքը, ինչպես հիմար կույսերն իմաստուններից յուր խնդրեցին և չստացան (տե՛ս [Մատթ. ԻԵ 8-9](#)):

«Գիտեմ, թե ինչ պիտի անեմ, որպեսզի, երբ տնտեսությունիցս հեռացվեմ, ընդունեն ինձ իրենց տները»: Տնտեսը փորձում է իր տիրոջ ունեցվածքով բարեկամներ շահել: Այն, ինչ ազահությամբ ժողովեց,

«Ի՞նչ պետք է անեմ, քանի որ իմ տերը տնտեսությունս ինձնից վերցնում է. հողի վրա աշխատել չեմ կարող, մուրալ ամաչում եմ»:

St Yeghiche Armenian Church's Educational Series

We are pleased to introduce these Educational Series of leaflets which are prepared to inform our Community Members of the various traditions, Customs and Canons of the Armenian Apostolic Church which has been passed over the centuries and preserved to date.

To help us expand these Educational and Informative Series we are looking for voluntary contributions towards the printing costs.

For your Donations to the Publication Fund, please make your cheques payable to "St Yeghiche Armenian Church Parish" and kindly post them to: **St Yeghiche Armenian Church** Parish, 13b Cranley Gardens, Kensington, London, SW7 3BB. You can also pay by bank transfer to St Yeghiche Armenian Church Parish Ltd Account at: HSBC, Acc.no: 42674432, Sort code: 40-02-26, IBAN: GB13HBUK400226426744 32, BIC: HBUKGB4106F. **We thank you for your kind support.**

այժմ փութապես կամենում է տալ աղքատներին և արտասուքով ու խոստովանությամբ ընկնելով Աստծու առջև՝ հառաչանքով Նրանից թողություն է խնդրում:

«Եվ իր տիրոջ պարտապաններից յուրաքանչյուրին մեկ առ մեկ իր մոտ կանչելով՝ առաջինին ասում է. «**Իմ տիրոջը ինչքա՞ն պարտք ունես**»:

«Եվ ես ձեզ ասում եմ. **անիրավ մամոնայից ձեզ համար բարեկամներ արեք, որպեսզի, երբ այն պակասի, հավիտենական հարկերի տակ ընդունեն ձեզ**»: Այստեղ մամոնային անիրավ է ասում ոչ թե նրա համար, որ բնությամբ չար է, այլ որ ունեցվածքի տերն այն անիրավությամբ է ժողովել: Նաև երբ մեկն իր տիրոջ ունեցվածքն է տալիս [աղքատին](#), դարձյալ անիրավությամբ է դա անում, սակայն քանի որ [աղքատին](#) է տալիս, գովության է արժանանում: Սրա համար Տերը գովեց անիրավ տնտեսին, որ կորստյան մատնված արծաթով աղքատներից իրեն բարեկամներ շահեց, նրանց միջոցով էլ՝ [Քրիստոսին](#):

Խորհրդով տնտեսը մարդու միտքն է, իսկ երկու պարտապաններից մեկը հոգին է, իսկ մյուսը՝ մարմինը: Միտքը, լինելով կառավարիչ, իր ձեռքում է պահում մուրհակները, որոնցով Աստծու առջև մեր հանցավոր լինելն է երևում: Քանի դեռ մեր ախտակիր բնությունն աշխարհի սիրով է տոգորված, միտքը չի հոգում Աստծու դատաստանի սպառնալիքների մասին և չի էլ կամենում մուրհակները տալ պարտապանների ձեռքը, որպեսզի նրանք խոստովանությամբ ու ապաշխարությամբ դրանք պատռեն, այլ մեկ այլ առակի տնտեսի նման ծեծում է իր ծառայակիցներին՝ հոգուն և մարմնին, և խնջույք անում անառակների հետ (տե՛ս [Ղուկ. ԺԲ 45](#)): Իսկ երբ գալիս է պահանջատերը, վերանում են նրա աշխարհիկ ցանկությունները, և նա անմիջապես կանչում է հոգուն ու մարմնին և նրանց տալիս մուրհակները, որպեսզի ազատվի սպառնացող վտանգից:

Նախ հոգուն է հարցնում, թե որքա՞ն մեղք է գործել: Հոգին «**հարյուր**» ասելով հայտնում է, որ լիուլի գործել է բոլոր [մեղքերը](#), քանի որ հարյուրը կատարյալ թիվ է: Հոգու մեղքերի կեսը կրճատվում է, քանզի հոգին դյուրությամբ է մեղքերի մեջ ընկնում: Մարդու հոգին պարտք էր հարյուր տակառիկ ձեթ, այսինքն՝ ծայրագույն աստիճանի պարտական էր Սուրբ Հոգուն, որը ձեթով է խորհրդանշվում:

Եվ սա ասում է. «**Հարյուր տակառիկ ձեթ**». և տնտեսը նրան ասում է. «**Ա՛ն քո մուրհակը և նստի՛ր ու անմիջապես գրի՛ր՝ հիսուն**»: Ապա դարձյալ մյուսին ասում է. «**Դու ինչքա՞ն պարտք ունես**». և սա ասում է.

«**Հարյուր պարկ ցորեն**»: Տնտեսը նրան ասում է. «**Ա՛ն քո մուրհակը և նստի՛ր ու գրի՛ր ուրախում**»: Թեև տնտեսն անհրավ էր, սակայն իր ունեցվածքից բաշխելով աղքատներին՝ դրանով բարեկամներ շահեց: Մուրհակները նրանց ձեռքը տվեց և հրամայեց պարտքը նվազեցնել, որպեսզի նրանք բարեկամանան իր հետ և իրեն ընդունեն իրենց տանը, այսինքն՝ Երկնքի արքայությունում, որն աղքատների տունն է՝ ըստ այս խոսքի. «**Երանի՛ հոգով աղքատներին, որովհետև նրանցն է Երկնքի արքայությունը**» ([Մատթ. Ե 3](#)):

«**Եվ տերը գովեց անհրավ տնտեսին, որովհետև հնարամտությամբ գործեց**»: Թեև տնտեսը վատնում է Տիրոջ ունեցվածքը, սակայն այս անգամ իմաստությամբ է գործում, որովհետև բարեկամներ է շահում և գովության արժանանում: Քանզի քաջալերեց հոգուն և մարմնին՝ հուսալ Աստծու ողորմությանը, նրանով, որ եթե ինքը կեսը թողեց, ապա եթե նրանք դիմեն Տիրոջը, Նա ամբողջը կթողնի: Սա չկարողացան անել չար հրեշտակները, երբ Տերը նրանց զրկեց իրենց տնտեսությունից:

«**Քանի որ այս աշխարհի որդիներն ավելի հնարամիտ են, քան լույսի որդիներն իրենց սերնդի մեջ**»: Լույսի որդիները հրեշտակներն են, քանզի լույսից արարվեցին: Մարդկանց ավելի իմաստուն է ասում, քան հրեշտակներին, որովհետև մարդիկ փառքից զրկվելուց և Աստծուց օտարանալուց հետո հնար գտան [ապաշխարությամբ](#) փնտրելու Աստծուն ու Նրան մոտենալու, իսկ [հրեշտակների](#) դասերից շեղվածները՝ է՛լ ավելի չարացան և չիմացան, որ Նա, Ով հանցանքների պատճառով իրենց բարձունքից վայր է գցել, զորություն ունի նաև դատելու: Սրանք այս մասին խորհելու փոխարեն՝ անմտորեն պատերազմեցին Աստծու պատկերի՝ մարդու դեմ և նրան խաբեությամբ համոզեցին գործակից լինել իրենց անօրենություններին: Սրանով մեր բնությունն ապականեցրին, Աստծու Որդուն դեպի [խաչը](#) բերեցին, որով պարտական մնացին մեզ համար [խաչված Աստծու](#) անմահ մահվանը և մեզ համար հեղված Նրա անպարտ Արյանը, և Աստծու վրեժխնդրությունը հարուցեցին: Եթե սրանք հանցանքից անմիջապես հետո ապաշխարեին և Աստծուն հնազանդվեին, ապա մեր բնությունը չէր ապականվի, և ահեղ դատաստանը նրանց չէր սպառնա: Եթե իմաստուն լինեին, ապա երանելի կլինեին, քանզի ունեին անմահ և անապական բնություն, որը նրանցից չվերցվեց նրանց անկման ժամանակ: Սրանք են հրեշտակների անմտությունը և մարդկանց իմաստությունը, որովհետև մարդը գիտի վտանգի պահին Աստծուն դառնալ, Արարչից խնամք գտնել և թողության հույս ունենալ: Քանզի ավելի իմաստուն են նրանք, ովքեր գտնում են հնար փրկության, քան նրանք, ովքեր հոգ չեն տանում իրենց փրկության համար:

«**Եվ ես ձեզ ասում եմ. անհրավ մամոնայից ձեզ համար բարեկամներ արեք, որպեսզի, երբ այն պակասի, հավիտենական հարկերի տակ ընդունեն ձեզ**»:

Այստեղ մամոնային անհրավ է ասում ոչ թե նրա համար, որ բնությամբ չար է, այլ որ ունեցվածքի տերն այն անհրավությամբ է ժողովել: Նաև երբ մեկն իր տիրոջ ունեցվածքն է տալիս [աղքատին](#), դարձյալ անհրավությամբ է դա անում, սակայն քանի որ [աղքատին](#) է տալիս, գովության է արժանանում:

.Մրա համար Տերը գովեց անիրավ տնտեսին, որ կորստյան մատնված արծաթով աղքատներից իրեն բարեկամներ շահեց, նրանց միջոցով էլ՝ [Քրիստոսին](#):

Խորհրդով տնտեսը մարդու միտքն է, իսկ երկու պարտապաններից մեկը հոգին է, իսկ մյուսը՝ մարմինը: Միտքը, լինելով կառավարիչ, իր ձեռքում է պահում մուրհակները, որոնցով Աստծու առջև մեր հանցավոր լինելն է երևում: Քանի դեռ մեր ախտակիր բնությունն աշխարհի սիրով է տոգորված, միտքը չի հոգում Աստծու դատաստանի սպառնալիքների մասին և չի էլ կամենում մուրհակները տալ պարտապանների ձեռքը, որպեսզի նրանք խոստովանությամբ ու ապաշխարությամբ դրանք պատռեն, այլ մեկ այլ առակի տնտեսի նման ծեծում է իր ծառայակիցներին՝ հոգուն և մարմնին, և խնջույք անում անառակների հետ (տե՛ս [Ղուկ. ԺԲ 45](#)): Իսկ երբ գալիս է պահանջատերը, վերանում են նրա աշխարհիկ ցանկությունները, և նա անմիջապես կանչում է հոգուն ու մարմնին և նրանց տալիս մուրհակները, որպեսզի ազատվի սպառնացող վտանգից:

Նախ հոգուն է հարցնում, թե որքա՞ն մեղք է գործել: Հոգին «**հարյուր**» ասելով հայտնում է, որ լիուլի գործել է բոլոր [մեղքերը](#), քանի որ հարյուրը կատարյալ թիվ է: Հոգու մեղքերի կեսը կրճատվում է, քանզի հոգին դյուրությամբ է մեղքերի մեջ ընկնում: Մարդու հոգին պարտք էր հարյուր տակառիկ ձեթ, այսինքն՝ ծայրագույն աստիճանի պարտական էր Սուրբ Հոգուն, որը ձեթով է խորհրդանշվում:

Հարցնում է նաև մարմնին, թե սա որքա՞ն մեղք է գործել: Մարմինը ևս «**հարյուր**» ասելով հայտնում է, որ գործել է բոլոր մարմնական մեղքերը: Մարմնի մեղքերի միայն հինգերորդ մասն է կրճատում, քանզի այն կարող էր խուսափել մեղքերից, եթե կամենար, սակայն դա անելու փոխարեն՝ օրենքը ոտնատակ է տվել: Մարմնի մեղքերի հինգերորդ մասը ներվում է զղջմամբ, իսկ մնացածը՝ խոստովանությամբ և աղքատներին [ողորմություն](#) տալով: Մարմինը հարյուր պարկ ցորեն էր պարտք, այսինքն՝ կատարելապես պարտական էր Տիրոջ Մարմնին, քանզի Տիրոջ Մարմինը ցորենից է փոխակերպվում:

Դարձյալ՝ մարմինը, տկար լինելով, որքան ջանում է լավ պատրաստվել սուրբ Խորհրդին, վերստին անկատար է մնում, ինչ պատճառով մնացած պարտքը մի մեղայով է նրան ներվում: Իսկ հոգին, իմացական լինելով,

անձնիշխանաբար Հոգու շնորհների դեմ է մեղանշում, այդ պատճառով մնում է ծանր պարտքերի տակ: Ուստի նրան քաջալերելու համար կեսը ներվում է, որպեսզի նաև մնացածի ներվելու հույսով դիմի Տիրոջ ողորմությանը: Դարձյալ՝ այն, ինչը ստացանք Ավագանի միջոցով և որի դեմ մեղանշեցինք, դրա կեսը ներվում է, իսկ անամոթությամբ Տիրոջ Մարմնին մոտենալը դժվար ներելի է, այդ պատճառով հինգից միայն մեկն է ներվում՝ ըստ այս խոսքի. «Ով որ ուտի այս Հացը կամ խմի Տիրոջ այս Բաժակն անարժանորեն, պարտական պիտի լինի Տիրոջ Մարմնին և Արյանը: Որովհետև ով ուտում է և խմում անարժանորեն, իր իսկ դատապարտությունն է ուտում և խմում, քանի որ չի գատորոշում Տիրոջ Մարմինը» ([Ա. Կորնթ. ԺԱ 27, 29](#)):

Անիրավ տնտեսը խորհրդանշում է այն բոլոր մեղավորներին, ովքեր ներում են իրենց պարտապանների պարտքերը և աղքատներին առատապես բաշխում իրենց սիրելի մամոնաին՝ հարստությունն ու ունեցվածքը, կամ էլ, ներելով պարտքերը, իրենց սիրելիներ են դարձնում հրեշտակներին ու արդարներին:

Աշխատասիրությամբ՝ Արամ Դիլանյանի

<https://www.youtube.com/watch?v=OYKyltbO0Wl>

<https://www.youtube.com/watch?v=HsGpGVatQR4>

«Եվ ես ձեզ ասում եմ. անիրավ մամոնայից ձեզ համար բարեկամներ արեք, որպեսզի, երբ այն պակասի, հավիտենական հարկերի տակ ընդունեն ձեզ»:

Priest in Charge

Rev Fr Nshan Alaverdyan
Mobile 07548 777147

Church Address:
St Yeghiche Armenian Church
13b Cranley Gardens
Kensington
London, SW7 3BB
Info@styeghiche.org.uk

Parish Council

Viken Haladjian
Chairman

Keghvard Vartanian
Vice Chairman

Setrag Karanfilian
Treasurer

Nairy Afrikyan
Secretary

Arshalouys Babayan
Member

Sonig Jojaghalian
Member

Lorees Arakelian
Member

**For Enquiries and
Booking:**

Rev Fr Nshan Alaverdyan is available to visit parishioners in the hospital, nursing homes, or home visitations. He is also available to conduct Home Blessings, administering Holy Communion, consultations and other sacramental needs. Please call the church office at 020 7373 8133 or Fr Nshan at 07548 777 147.

Ձեր ամեն տեսակի հոգևոր կարիքներուն եւ Խորհրդակատարութիւններուն՝ Տնօրինէքի, հիւանդի այցելութեան, Սբ Հաղորդութեան ստանալու եւ այլ խնդրանքներուն համար դիմեցէք Եկեղեցի 020 7373 8133, կամ ուղղակի հեռաձայնեցէք **Հոգևոր Հովիւ Տէր Նշան Քահանայ Ալավերդեանին** 48 777 147:

**St Yeghiche Armenian
Church Parish**

Reg Charity No 1173403
13b Cranley Gardens
Kensington London SW7
3BB
Phone: 020 7373 8133
Email : info@styeghiche.org.uk
Web: www.styeghiche.org.uk
Face book:
www.facebook.com/styeghiche

**«Այս ի՞նչ եմ լսում քո մասին.
տո՛ւր քո տնտեսութեան հաշիվը,
որովհետև այլևս տնտես լինել չես
կարող»:**

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ

*Հայր մեր, որ յերկինս ես,
սուրբ եղիցի անուն քո:
Եկեցցէ արքայութիւն քո:
Եղիցին կամք քո որպէս յերկինս և յերկրի:
Զհաց մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր:
Եւ թող մեզ զպարտիս մեր,
Որպէս եւ մեք թողումք մերոց պարտապանաց:
Եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն
Այլ փրկեա զմեզ ի չարէ.
Զի քո է արքայութիւն եւ զօրութիւն
Եւ փառք յաւիտեանս. Ամէն:*

Hair mer, vor hergins yes,
Sourp yeghitzi anoon ko.
Yegestze arkayootioun ko.
Yeghitzin gamk ko vorbes hergins yev hergri.
Uzhatz mer hanabazort dour mez aisor.
Yev togh mez uzbardiz mer,
Vorbes yev mek toghoumk merotz bardabanats;
Yev mi danir uzmez ee portzoutiun,
Ail purgia uzmez ee chareh.
Zi ko eh arkayootiun yev zorootiun Yev park havidians.
Amen.